

NOVEMBER

Szent András hava

Ki volt András? Miért hívják novembert Szent András havának?

Az Andrások november 30-án ünneplik névnapjukat. Szilágyi Ferenc, a „Sokféle neveknek magyarázta” című névnap szövegtörténetében ezt írja: „a görög Andreiasz, amiből a mi Andrásunk lett, azt jelenti: férfi, férfias”. Meg kell emlékezni még egy névrokonról: az Endréről. Azonban az András a görög név latinus Andreas alakjából honosodott meg, az Endre pedig a görög név szláv Andrej formájából. A szentek élettörténeteit összegyűjtött műben ezt olvashatjuk: „András értelme: ékes, válaszadó. András ékes volt életében, válaszadó a bölcs tanításban, férfias a szenvedésben.”

András apostol volt, a halász Péter apostol bátyja. Elsőként követte Krisztust, Jézus mennybemenetele után ő Szkitiába ment téríteni.

Őt tekintik a „szkiták térítőjének”. András csodái: a kisázsiai Nikai lakosait megszabadította 7 kutyadémontól, Theszalonikiben egy ifjút megtérített, mire annak szülei az apostolra és saját fiúkra gyűjtötték a házat, de az ifjú egy pár csepp vízzel eloltotta azt. Patraszban halt vértanúhalált, X formájú, róla andráskeresztnek nevezett kereszten.

András nap forduló a naptárban. A rákövetkező napon jön a meteorológiai tél, a néphagyományokban éppen ezért a „fehér lovon járók” közé sorolják. A búbajosság, az eladó lányok szerelmi varázslatának időszaka veszi kezdetét ekkor. A muzsikálásnak megálljt int e nap: „András zárja a hegedűt.”

Andrással kezdődik az advent, azaz a karácsonyt megelőző 4 hetes várakozás ideje. Advent, „Úrjövét” a latin adventus-ból ered, eljövetelet, megérkezést, bekövetkezést jelent.

Irány a Kárpát-medencei Döntő!

Ebben az évben is szorgalmas és eredményes munkát végzett kis közösségünk, a népdalkör és nyugdíjas csapat. Időközben találtunk végre nevet is magunknak. Egy Biharkeresztesen gyűjtött népdal alapján választottuk a fehér mályva virágot névadónak, és mivel a népdal-hagyományok felújítását is feladatunknak tartjuk, így az ötödik születésnapunkon a Fehér Mályva Hagyományörző Egyesület nevet vesszük fel.

Tagjai lettünk a Vass Lajos Országos Népzenei Szövetségnek, így beneveztünk a Hagyományos Régiók - Régiók Hagyománya hazai és határon túli népzenei versenyre. Májusban Kabán rendezték meg a regionális elődöntőt. Egy Galgamenti népdalcsoportot mutattunk be, arany fokozatot kaptunk és eljutottunk a középdöntőre, Kiskunfélegyházára. Az elődöntőn igen alapos bírálatot kaptunk. Kikötötték, hogy a középdöntőn csakis szűkebb hazánk népdalaiból válogathatunk, tartalmi kérdésekben is útmutatót kaptunk. Citerásunk, Deczki Sándor mezőpeterdi népenész különleges citerakezelésre is felfigyeltek a zsűri tagjai és fel fogják őt keresni, mert még olyan citerajátékot nem hallottak, amit ő ver a citerán. Régi, édesapjától tanult fogásról van szó, ami szintén gazdagítja a mi teljesítményünket. Nagy izgalommal láttunk hát munkához. Sokáig válogattuk a dalokat Bencze Lászlóné gyűjtéséből, majd Pányáné Karácsony Mária véglegesítette a csokor összeállítását és elindította a felkészülést. A nyáron más feladatunk is volt, a Nyugdíjas Ki Mit Tud? 2003 vetélkedőjére is készülünk. Itt népdalcsoporttal és dramatizált játékkal léptünk fel, kiemelkedő sikerrel. Különösen a Dorottyánk aratott nagy sikert. Dicsérték előadasmódunkat, ötletes jelmezeinket. Meg is kérdezték, hogy melyik jelmezkölcsönzönből vettük a ruhákat. A mi asszonyaink elgondolása és kivitelezése ez a szórakoztató öltözék, amely Hencidán is nagy tapsot kapott.

Igen sűrű fellépések mellett készültünk az október 11-i középdöntőre, Kiskunfélegyházára. Bihari népdalcsoportunk alapos kidolgozása következett. Hetente kétszer, több órás éneklés, vita, újra éneklés – hisz a tét igen nagy! Itt már Békés, Jász-Nagykun-Szolnok, Szabolcs-Szatmár-Bereg és Hajdú-Bihar megye legjobb együttesei mérik össze tudásukat. Úgy éreztük, mindent megtettünk, ami tőlünk telt. Csak legyünk méltók az ottani színvonalhoz!

Harmincöt együttes lépett fel. Maga a műsor felemelő élmény volt.

Érdeemes dolgozni azért, hogy részesei lehessünk „a magyar nép kincse”, a népdal megismerésének. Sikertől szépen énekelni és ez már megnyugtató volt számunkra. Kétféle minősítést lehetett kapni: Arany, Kiváló Arany. Olvassák az Arany minősítést kapott együtteseket, olvassák, olvassák és a mi nevünk sehol. Biztosan kihagytak bennünket! Jön a Kiváló Arany minősítés, amellyel a Kárpát-medencei Döntőbe lehet bejutni. Úr Isten! Csak nem jutottunk be a döntőbe?! Ekkor már a sírás fojtogatott. - Biharkeresztesei Népdalkör – hangzott a szentencia. - Bravó! Éljen! Szinte üvöltötte a zsűfolt terem és mi. - Nagyon szép, amit maguk csinálnak! - mondta a Zagyvarekasi Művészeti Csoport vezetője. - Asszonyom, a válogatás, hát az igazán egyszerű! - így a nagyhírű Fülöpi Népdalkör vezetője. Közben én reszkető lábakkal, könnyes szemmel botorkáltam fel a színpadra Olsvai Imre elé és makogtam, hogy nagyon köszönjük. Az országos elnök meg értetlenül nézett rám, gondolván ez meg így tud örülni?! A döntő Budapesten lesz jövő tavasszal, ott is méltón szeretnénk bemutatkozni. Tisztelettel köszönjük Polgármester Úrnak, hogy ide nem a saját költségünkön jutottunk el. Köszönjük a Képviselő-testületnek

is, hogy egy felejthetetlen szép őszi napot tölthettünk Eger környékén és Mezőkövesden is bemutatkozhattunk. Köszönjük a biztató jó szavakat mindenkinek. Most Toldra készülünk, egész évi termésünket tesszük az asztalukra, hiszen ők nagyon várnak bennünket. Mi is várunk mindenkit, aki egy jó közösségben ki akarja próbálni alkotó erejét,

